

Autisme en JongNL

HOE ZORG JE ERVOOR DAT KINDEREN MET AUTISME SAMEN SPELEN BIJ JONGNL

provincie limburg

COLOFON

Uitgave november 2020

JongNL Limburg • jongnl.nl

GEÏNSPIREERD DOOR

Boekje Autisme in de jeugdbeweging

Het raster VZW Antwerpen

SAMENSTELLING EN TEKSTEN

Chris Hodenius, Léon Hoenen en Joan Raaijmakers

Inhoud

JONGNL IS ER VOOR IEDEREEN	5
BEN JIJ LEIDER OF LEIDSTER VAN JONGNL?	7
AUTISME WAT IS DAT?	8
DINGEN IN DE JUISTE CONTEXT ZIEN	9
INSPIRERENDE VOORBEELDEN	10
VERWERKEN VAN PRIKKELS	13
INSPIRERENDE VOORBEELDEN	16
OMGAAN MET ANDEREN	19
INSPIRERENDE VOORBEELDEN	22
SOEPEL DENKEN EN DOEN	25
INSPIRERENDE VOORBEELDEN	28
STERKE KANTEN VAN KINDEREN MET AUTISME	30
TOT SLOT	31

A photograph of three children playing sack hop in a grassy field. In the foreground, a young girl with blonde pigtails and a white shirt is smiling while holding a large burlap sack. Behind her, a boy with curly brown hair and a blue and white striped shirt is also smiling and holding a sack. A third child, a girl with dark hair, is partially visible behind the boy. The background is a blurred green field with trees.

SAMEN SPELEN EN PLEZIER MAKEN

DOET GOED

Behalve dat jij als leider kinderen met autisme een groot plezier doet, is het ook leerzaam en uitdagend voor jouw rol als begeleider van een groep kinderen. Deze kennis en ervaring draag je de rest van je leven met je mee. Daarnaast heeft het ook een grote meerwaarde voor de rest van de kinderen in de groep. Zij leren omgaan met en begrip hebben voor kinderen met autisme. Ze leren behulpzaam te zijn en respect te hebben voor een ander. [Die waarden vinden we bij JongNL belangrijk.](#) Bij alles wat we doen spelen ze een rol. Dit geeft een enorme boost voor de sociale ontwikkeling van een kind. Een kind met autisme opnemen in de groep is een win-win-win- situatie!

JongNL is er voor iedereen

De meeste kinderen en jongeren gaan graag naar een sportclub of een vereniging zoals JongNL. Voor kinderen en jongeren met autisme is dat echter niet zo vanzelfsprekend. Natuurlijk zijn ook zij welkom bij onze afdelingen. Dit is immers de kracht en doelstelling van JongNL. Wij willen alle kindereen aanspreken, ongeacht hun sociale of culturele achtergrond, ongeacht hun fysieke of intellectuele capaciteiten. Zo kunnen we zoveel mogelijk kinderen en jongeren, in hun vrije tijd, bij elkaar brengen.

HOE ZORG JE ERVOOR DAT DEZE KINDEREN ECHT MEE KUNNEN DOEN, HUN DRAAI KUNNEN VINDEN IN DE GROEP EN HET NAAR HUN ZIN HEBBEN?

Daar willen wij graag bij helpen en daarom hebben we dit boekje gemaakt. Het is een handreiking om op zoek te gaan naar de (on)mogelijkheden van en met deze kinderen. Kijken hoe we bij onze verschillende activiteiten rekening kunnen houden met kinderen met autisme. Samen ervoor zorgen dat kinderen met autisme er ook écht bij horen.

JongNL staat graag open voor kinderen en jongeren met autisme. Voor hen is een leuke en goed georganiseerde vrijetijdsbesteding immers net zo belangrijk als voor andere kinderen. Met wat begrip en goede begeleiding biedt JongNL, in de plaatselijke afdelingen, deze kinderen ook allerlei ontwikkelingskansen. Ze krijgen volop de kans om in een prettige omgeving met anderen te leren omgaan. Erbij horen en zich aanvaard voelen in een groep is ook voor hen belangrijk. Het kan hen helpen zich zekerder te gaan voelen. Misschien zelfs hun angsten leren overwinnen.

Ben jij leider of leidster van JongNL?

Wil jij helpen ervoor te zorgen dat kinderen met autisme in jouw groep kunnen meespelen en zich op hun gemak voelen? Dit hoeft helemaal niet ingewikkeld te zijn. Wil je weten hoe je dat het beste voor elkaar krijgt? Dit boekje kan je daarbij helpen.

Soms hebben kinderen en jongeren met autisme behoefte aan extra begeleiding. Kleine aanpassingen in het programma, het spel en/of de speluitleg en wat persoonlijke aandacht is vaak al voldoende. Uiteindelijk is elk kind anders, en vraagt om een eigen aanpak en benadering.

In dit boekje vertellen we wat meer over autisme en hoe zich dat kan uiten bij kinderen. We leggen uit hoe je daar rekening mee kunt houden tijdens de verschillende activiteiten en vooral ook bij speluitleg. Dat doen we met inspirerende voorbeelden. Ze laten zien dat kinderen met autisme een heel eigen manier van reageren kunnen hebben, vaak heel verrassend!

AUTISMESPECTRUMSTOORNIS IS DE

OFFICIËLE BENAMING.

IN DE REST VAN DIT BOEKJE SPREKEN

WIJ GEWOON OVER AUTISME

DAT LEEST EEN STUK MAKKELIJKER

Autisme, wat is dat?

Autisme is een stoornis waarmee je wordt geboren. Kinderen met autisme ontwikkelen zich anders dan andere kinderen. Autisme heeft een grote invloed op allerlei onderdelen van het leven. Je kunt het niet zien aan de buitenkant. Daardoor wordt autisme vaak moeilijk herkend en dat kan leiden tot allerlei misverstanden.

Kinderen met autisme hebben moeite met het verwerken van informatie. Alle prikkels die we binnenkrijgen via onze zintuigen, worden verwerkt in onze hersenen. Voor mensen met autisme is dat een stuk lastiger. Zo kunnen zij alle prikkels maar moeilijk filteren en er betekenis aan geven. Daardoor kunnen op het oog 'normale' situaties voor hen heel ingewikkeld zijn. Ook sociaal contact is vaak moeilijk.

DE MEESTE KINDEREN MET AUTISME HEBBEN

MOEITE MET:

- > DINGEN IN DE JUISTE CONTEXT ZIEN
- > VERWERKEN VAN PRIKKELS
- > OMGAAN MET ANDEREN
- > SOEPEL DENKEN EN DOEN

Dingen in de juiste context zien

Wat iets betekent, hangt vaak af van de context waarin iets wordt gezegd, gedaan of waarin iets gebeurt.

Een voorbeeld: een Maxiorenleidster steekt haar hand op. Dat kan van alles betekenen. Goiedag zeggen tegen een medeleidster die buiten voorbij loopt, een start- of stopteken voor een spel of de aandacht vragen van de groep. Wat de opgestoken hand betekent, hangt dus af van allerlei factoren, van de context: is er een spel bezig, is het rumoerig of lopen er nog leidsters rond op het terrein?

Het is niet eenvoudig oog te hebben voor al die factoren en het verband ertussen te zien. Kinderen met autisme krijgen al die informatie vaak niet goed verwerkt. Daar hebben ze meer tijd voor nodig dan andere kinderen. Een soort van puzzeltijd om erachter te komen wat er aan de hand is en hoe ze daarop moeten reageren. Voor kinderen met autisme is dat niet eenvoudig en ook geen vanzelfsprekendheid.

HOE KUN JE HIER REKENING MEE HOUDEN?

> WEES BEDACHT OP MISVERSTANDEN EN

GEEF ZO NODIG WAT MEER UITLEG

> LEG UIT WAAR EEN SPEL VOOR BEDOELD IS,

BIJVOORBEELD OM TE LEREN VANGEN

Voorbeelden ter inspiratie

Jochem van 8 jaar, mag op zijn nieuwe fiets naar JongNL. Daar aangekomen legt hij snel zijn fiets op de grond en doet hem op slot. Tijdens de opening van de groepsbijeenkomst, is onze Jochem opeens verdwenen. Hij rent naar zijn fiets en trekt de standaard van de liggende fiets uit. 'Je fiets altijd op slot doen en de standaard gebruiken', heeft zijn moeder hem op het hart gedrukt. Dat dat alleen hoeft als zijn fiets rechtop staat (de context) is hem ontgaan. Ook het tegen de leider zeggen wat je gaat doen, is voor hem niet vanzelfsprekend. Na de opening legt de leider aan Jochem uit dat dit wel de bedoeling is.

Bij het spel 'vlaggenroof' heeft ieder kind een 'leven' in de vorm van een papieren strook. Die steken de kinderen als een staart achter hun broekriem. Elmer heeft een soortgelijk spel op school al eens gespeeld. Hij denkt dat hij zoveel mogelijk 'staarten' moet afpakken. Hij doet dit daarom ook bij zijn eigen ploeg. Daar begrijpen de andere kinderen niets van en er ontstaat ruzie in de ploeg van Elmar. De leidster legt het spel even stil en legt de regels opnieuw uit. De ploeg van Elmar krijgt van de leiding nieuwe 'levens' in een andere kleur papier. Zo is het duidelijker voor iedereen, zeker voor Elmar.

Om te bepalen wie als eerste mag beginnen met een spel, laat leider Sven een dobbelsteen rond gaan. 'Wie het hoogste gooit, mag beginnen', zegt hij. Paulien (7 jaar) gooit de dobbelsteen tegen het plafond en kijkt verwachtingsvol naar Sven. Sven weet dat Paulien niet stout is maar gewoon zijn opdracht heel letterlijk heeft opgevat. Hij legt uit dat het gaat om het hoogste aantal ogen op de dobbelsteen, en niet wie de dobbelsteen zo hoog mogelijk kan gooien.

Verwerken van prikkels

Onze zintuigen registreren wat we zien, horen, voelen, ruiken en proeven. Dat zijn allemaal prikkels die onze hersenen op een of andere manier moeten verwerken. Mensen zonder autisme kunnen deze prikkels eenvoudig 'filteren'. Alleen wat belangrijk is wordt doorgelaten. Als we een gesprek voeren, concentreren we ons op wat de ander zegt. Het filter houdt de achtergrondgeluiden tegen, maar ook andere dingen die er omheen gebeuren.

Mensen met autisme zijn vaak niet in staat alle prikkels te filteren. Ze zijn er juist heel gevoelig voor. Alle prikkels komen even hard binnen. Daardoor moeten ze wel tien keer meer informatie verwerken dan anderen! Ze horen alles, zien alles, voelen alles tegelijkertijd. Dit kan voor veel stress zorgen, zeker in een drukke omgeving. Niet elke persoon met autisme is overgevoelig voor dezelfde dingen. Sommigen hebben problemen met geluiden, anderen met licht en weer anderen met bepaalde smaken of geuren. Het komt ook voor dat mensen met autisme juist 'ondergevoelig' zijn voor bepaalde prikkels. Sommige kinderen met autisme zijn bijvoorbeeld veel minder gevoelig voor pijn.

De problemen met het verwerken van prikkels heeft bij sommige kinderen ook invloed op hun coördinatie. Daardoor bewegen ze soms wat houterig. Ook het leren van nieuwe vaardigheden kan daardoor soms langer duren. Bijvoorbeeld het strikken van veters.

KINDEREN MET AUTISME BEWEGEN

SOMS WAT HOUTERIG

HET VERWERKEN VAN PRIKKELS IS VOOR KINDEREN MET AUTISME MOEILIJK

- > Informeer bij kind of ouders naar de overgevoeligheden waar je tijdens de activiteiten op moet letten, zoals geluid, licht, geuren, aanraking. Vraag ook tips voor het aanleren van nieuwe vaardigheden.
- > Zorg voor voldoende veiligheid. Verken vooraf bijvoorbeeld bij een hindernisparcours de verschillende onderdelen. Laat zien wat de bedoeling is.

- > Houd bij drukke situaties, zeker buiten de gebruikelijke gang van zaken, een oogje in het zeil.
- > Sommige kinderen kunnen door drukte zenuwachtig of prikkelbaar worden. Zoek dan samen naar een rustige plek of biedt een andere oplossing aan.
- > Als het kind tot rust is gekomen, leg dan de situatie uit en vertel of laat zien wat de bedoeling is.

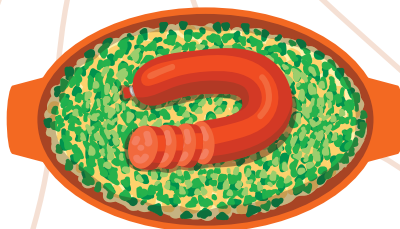
Voorbeelden ter inspiratie

Joep (12 jaar) is zeker niet het handigste of snelste jeugdlid. Toch is hij goed opgenomen in de groep. Een favoriet onderdeel, waarin hij uitblinkt, is kaart en kompas. Hij kan zelfs een hele uitleg geven over het verschil tussen het magnetische noorden van het kompas en het echte noorden. De leiders van zijn groep stellen het programma zo samen dat Joep af en toe kan schitteren in zijn rol als specialist kaart en kompas.

Bij de junioren staan pleinspelen op het programma, met als afsluiter een spelletje 'Dikke Bertha'. Omdat Sander (10 jaar) vanwege zijn prikkelgevoeligheid moeite heeft met dit ruwe spel, mag hij het drinken voor de pauze na de pleinspelen klaarzetten.

Enkele keren per jaar kunnen de groepsleden hun kookkunsten oefenen tijdens het outdoorcooken. Voor Bram is dit een beproeving. Hij is overgevoelig voor geuren en smaken. Daarom bleef hij thuis als er outdoorcooking op het programma stond. Samen met de ouders vonden de leiders een oplossing. Bram krijgt iets mee van thuis dat hij alleen maar hoeft op te warmen op het open vuur. Dat deelt hij dan met de leden van zijn groep die dit ook lekker vinden.

Omgaan met anderen

De kern van autisme is moeite hebben met het verwerken van alle informatie die binnenkomt. Denk nog maar eens aan het voorbeeld van de opgestoken hand van een leidster die van alles kan betekenen: een groet, een korte onderbreking of het einde van een spel. Bij het omgaan met andere mensen kan een woord, gebaar of gezichtsuitdrukking nog veel meer dan drie betekenissen hebben.

We zeggen ook lang niet altijd wat we bedoelen. Als een groepje jongeren dat bijvoorbeeld een feest moet voorbereiden, maar wat in de stoelen hangt, zeggen we bijvoorbeeld: 'Goed bezig! Zo komt het wel in orde! met dat feest!' We bedoelen echter juist het tegenovergestelde. De kans is groot dat de jongeren precies begrijpen wat je bedoelt en aan de slag gaan. Behalve een jongere met autisme. Die neemt de uitspraak letterlijk en blijft zitten.

HET BEGRIJPEN WAT ANDEREN BEDOELEN, ZICH INLEVEN IN ANDEREN EN HET BEGRIJPEN VAN SOCIALE REGELS IS VOOR KINDEREN MET AUTISME VAAK HEEL MOEILIK

Dat maakt het omgaan met anderen ingewikkeld. Ze vinden lang niet altijd aansluiting bij hun leeftijdsgenootjes in de groep of ze doen niet meteen wat je als leider zou verwachten.

Kinderen met autisme hebben weinig aandacht voor de ander. Dat kan zich uiten in praten tegen iemand, in plaats van met iemand. Iemand met autisme zal zich niet afvragen of de ander wel geïnteresseerd is in wat hij of zij te vertellen heeft.

HET OMGAAN MET ANDEREN IS VOOR KINDEREN MET AUTISME MOEILIJK

- > Reageer zelf **positief** op een kind met autisme en werk samen aan een positieve sfeer in de groep.
- > **Help** conflicten of misverstanden mee oplossen.
- > **Leg steeds uit** wat andere kinderen bedoelen of verwachten.
- > Kijk of je in je afdeling een **buddy** kunt vinden voor een kind met autisme.
- > Zorg er **bij een nieuw spel** voor dat een kind dat het spel al goed kent, als eerste begint. Zo kan een kind met autisme goed zien wat de bedoeling is.

- > Zorg dat je heel duidelijk bent in wat je precies verwacht. ‘Doe eens goed mee’ is niet duidelijk genoeg voor een kind wat staat te dromen.
‘Pieter, kom maar hier naast mij staan en gooi de bal naar Alice’ is wel een duidelijke, concrete en positieve instructie.
- > Laat de kinderen niet zelf groepsjes maken maar deel groepjes zelf in om te voorkomen dat een kind met autisme altijd als laatste overblijft.

Voorbeelden ter inspiratie

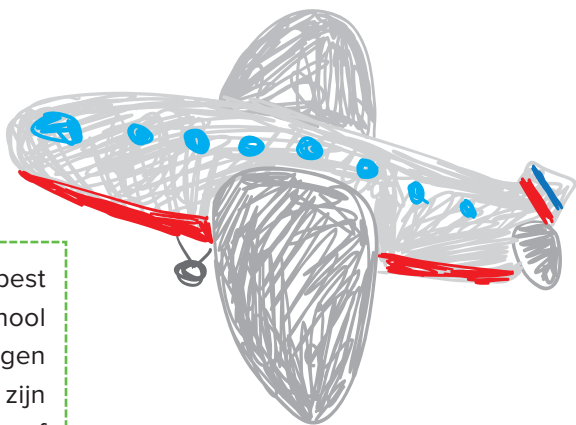

Jef (9 jaar) weet niet goed of andere kinderen hem per ongeluk aanstoten of hem juist pijn willen doen. Hij kan hier geen onderscheid in maken. Hierdoor is er al verschillende keren ruzie geweest in de groep. Bij een spelletje dat wat ruwer is, maakt de leider Jef nu vooraf duidelijk dat dit soort aanrakingen bij het spel horen. Dit helpt Jef om rustig te blijven, omdat hij weet dat dit niet met opzet gebeurt of om hem pijn te doen.

Leidster Kelly heeft ondervonden dat de vrolijke Sterre (7 jaar) goed reageert op positieve, duidelijke boodschappen. Nu zegt ze tegen Sterre: 'Kom hier even naast mij staan,' in plaats van: 'Doe niet zo druk!'. 'Let op mijn teken om te starten', in plaats van: 'Niet te snel, Sterre!'

Omdat Sjoerd (13 jaar) gepest werd, is hij onlangs van school veranderd. Door de ervaringen met pesten is hij erg op zijn hoede. Hij reageert snel boos of verongelijkt op de jongens uit zijn groep. Hij verwacht lachen met uitlachen en begrijpt de humor van de andere jongens niet altijd. De leider van zijn groep bespreekt dit met Sjoerd. Ze vinden een oplossing door Rhodri, een rustige en zorgzame jongen, die het goed met Sjoerd kan vinden, in te schakelen. Hij zal Sjoerd geruststellen en uitleggen wat er aan de hand is, als de andere jongens grapjes maken.

Soepel denken en doen

Dankzij ons voorstellingsvermogen kunnen we vaak snel bedenken hoe we iets gaan aanpakken of oplossen. En mocht ons plannetje niet werken, dan bedenken we iets anders. Als er trefbal op het programma staat, maar de bal blijkt lek, dan doen we gewoon een ander spel.

Kinderen met autisme hebben dit voorstellingsvermogen veel minder. Ze kunnen zenuwachtig of boos worden als wat ze verwachten, niet doorgaat. Ze hebben vaak ook meer tijd nodig om informatie te verwerken. Puzzeltijd om alle informatie een plekje te geven.

Soepel denken is ook handig om met regels, maar ook met tegenslag om te gaan. Kinderen met autisme denken vaak heel zwart-wit, vooral als het gaat om regels of instructies. Ze kunnen moeilijk omgaan met tegenslag en plotselinge veranderingen. Frustratie en boosheid kunnen dan snel de kop opsteken.

Praktische handelingen, zoals het inpakken van een rugzak voor een tocht of omkleden na het zwemmen, lijken eenvoudig. Maar niet voor kinderen met autisme. Voor hen zijn zulke handelingen ingewikkeld en vragen vaak veel inspanning. Zeker als ze iets kwijt zijn of als de gebruikelijke gang van zaken wordt doorbroken. Ze hebben ook moeite met organiseren, omdat dat vaak te ingewikkeld is.

Voorstellingsvermogen heb je ook nodig om je vrije tijd in te vullen of als je de opdracht krijgt om 'iets voor jezelf te doen'. Met name vrij spel tijdens een kamp of weekend kan veel vragen oproepen. Wat kun je doen? Waar moet je zijn? Mag je van het terrein af? Met wie ga je iets samen doen? Aan wie vertel je waar je naartoe bent of wat je gaat doen, zodat de leider je kan vinden?

SOEPEL DENKEN EN DOEN IS VOOR KINDEREN MET AUTISME MOEILIJK

- > Zorg voor een **helder** maandprogramma.
- > Bied aan dat **ouders** voorafgaand aan de groepsbijeenkomst mogen **bellen** om het programma van die avond te bespreken, mocht iets niet duidelijk zijn. De ouders kunnen hun kind thuis alvast voorbereiden. Als het kind thuis al vragen heeft, dan kan dat voorafgaand aan de groepsbijeenkomst besproken worden. Dat kan **vervelende situaties voorkomen**.
- > Loop het programma **rustig** door. Kinderen met autisme hebben puzzeltijd nodig: wat gaat er vandaag gebeuren? Staat er iets **bijzonders**, iets **anders dan anders** op het programma?

- > Voor veel kinderen kan een **scherm**, met afbeeldingen, helpen om een **overzicht** te geven van wat er gaat gebeuren en in welke **volgorde**.

Kinderen met autisme willen dat graag precies weten en ook met wie, wanneer, hoe lang en waar. Dat geeft hen **duidelijkheid** en rust.

- > Zorg voor **duidelijke regels** en vaste **gewoontes** bij het begin en einde van de groepsbijeenkomst.
- > Zorg tijdens een kamp of weekend voor hulp bij: omkleden, inpakken en beheren van een rugzak. Let erop dat een kind met autisme hierin **niet verloren loopt** en daardoor buiten de groep valt.
- > Help kinderen te **relativeren** als iets niet helemaal loopt als verwacht. **Toon begrip** voor hun gevoel van frustratie, **biedt** even **rust** en bespreek dan de ervaring van dat moment.

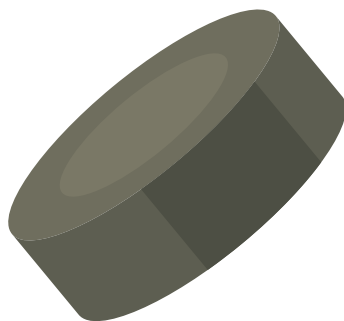
Voorbeelden ter inspiratie

Het advies van leidster Shinta is: 'Zeg wat je doet en doe wat je zegt'. Dit heeft ze geleerd van haar neefje met autisme. Ze zet het programma van de bijeenkomst steeds op een (krijt)bord. Shinta houdt zich zo goed mogelijk aan deze planning. Is er een onvoorziene wijziging, dan roept ze de kinderen terug naar het bord en zegt wat er verandert. De twee kinderen met autisme in haar groep zijn blij met zoveel duidelijkheid.

Leider Daan heeft gemerkt dat Niels (10 jaar) tijdens een spel met een wedstrijdelement snel boos wordt. Niels gaat dan stevig in discussie over de regels van het spel. Daan bespreekt het met Niels en zijn ouders. Daan spreekt met hen af dat hij na de bijeenkomst even tijd maakt voor Niels om naar zijn opmerkingen te luisteren. Het lukt Niels daardoor beter om zich tijdens het spel zelf in te houden.

Een juniorengroep gaat een activiteit organiseren voor de maxiorengroep van Bjorn (8 jaar). Wat er gaat gebeuren wordt voor de Maxiores geheim gehouden om het extra spannend te maken. Die onvoorspelbaarheid geeft voor Bjorn echter te veel stress. Zijn leidster vertelt hem en zijn ouders daarom vooraf wat er gaat gebeuren. Zo kan Bjorn ook meedoen.

Sterke kanten van kinderen met autisme

Ondanks de moeilijkheden die kinderen met autisme ervaren, hebben ze door hun autisme ook sterke punten.

**ZE HEBBEN VAAK MEER OOG VOOR DETAIL
WAARDOOR ZE HEEL PRECIËS KUNNEN WERKEN**

**ALS DE REGELS EN DE VERWACHTINGEN
DUIDELIJK ZIJN, ZULLEN ZE ZICH
DAAR (MEESTAL) AAN HOUDEN**

**ZE HOUDEN VAN RECHTVAARDIGHEID,
DUIDELIJKHEID EN EEN EERLIJKE AANPAK**

**ALS EEN ONDERWERP HEN BOEIT,
GAAN ZE ER VOOR DE VOLLE 100% VOOR**

**IN HET OMGAAN MET
MENSEN ZIJN ZE HEEL OPRECHT**

Tot slot

Hoewel de omgang met kinderen met autisme niet altijd eenvoudig is, is het toch de moeite waard ze de kans te geven om mee te doen. Merk je herhaaldelijk gedrag op dat ongewoon is of zelfs 'stout' lijkt, vraag je dan af wat er voor dit kind onduidelijk of (nog) te moeilijk is. Het beeld van een in zee drijvende ijsberg kan hierbij helpen. Datgene wat juist bovendrijft, het kleinste deel, staat voor het gedrag dat je ziet. Onder de zeespiegel, het grootste deel, zie je wat de oorzaken kunnen zijn van dit ongewone gedrag.

Een voorbeeld:

Bert (8 jaar) start niet met het spel. Vraag je dan af wat te moeilijk of te onduidelijk is voor Bert, en kijk naar zijn gedrag door een 'autisme-bril'. In het geval van Bert blijkt het spel niet te moeilijk of de uitleg onduidelijk, maar heeft hij gewoon het startsein gemist. Het is snel opgelost door met hem te praten.

Om het gedrag van kinderen met autisme goed te kunnen begrijpen, heb je ook de ouders nodig. Zij kennen hun kind immers het best. Zorg dat je regelmatig contact met hen hebt en zoek steeds samen naar oplossingen.

SAMEN ZIJN ER ALTIJD OPLOSSINGEN TE VINDEN!

**SAMEN ZORGEN WE ERVOOR DAT KINDEREN ECHT
MEE KUNNEN DOEN, HUN DRAAI KUNNEN VINDEN
IN DE GROEP EN HET NAAR HUN ZIN HEBBEN!**

